

REINDRIFTSSTYRET

MØTEBOK

2. FEBRUAR 2011

Møtested: Alta	Fra kl. 08:30	Til kl. 17:00

Tilstede på møtet

Medlemmer (angi evt. hvem som er fraværende)	Inge Ryan Berit Oskal Eira Alf Johansen Jan-Yngvar Kiel Liv-Julie Wågan Berit Marie P. E. Eira Jon Anders Mortensson	Leder Nestleder Medlem Medlem Medlem Medlem Medlem
Andre	Ellen Inga Hætta Asbjørn Krantz Tone F. Seppola Ragnhild Bæhr Lango Askild Solberg Christian G. Lindman Johan Ingvald Hætta Berit Anne Sara Triumf	Reindriftssjef Assisterende reindriftssjef Underdirektør Sekretær Førstekonsulent Seniorrådgiver Rådgiver Informasjonsrådgiver

Behandlede saker

Sak nr./år

Sak 1/2011- 7/2011

Underskrifter

_____	_____	_____
Inge Ryan	Berit Oskal Eira	Alf Johansen
_____	_____	_____
Jan-Yngvar Kiel	Liv-Julie Wågan	Jon Anders Mortensson
_____		
Berit Marie Eira		

SAKSLISTE

Saksnr	Innhold
	Delegerte saker
DS 1/11	Per A.Bæhr 33-Spalca: søknad om godkjenning av gjeterhytte - Sállejohtnjálbmi – vedtak
DS 2/11	Per A. Bals, 33- Spalca: søknad om godkjenning av gjeterhytte - Sállejohtnjálbmi – vedtak
DS 3/11	Rávdná N. Buljo og Anders A. Gaup, D- 13 Lágeduottar :Søknad om overtakelse av eksisterende gjeterhytte
DS 4/11	Anders J.A. Buljo og Josef Iver J.A. Buljo, 20 Kvaløy: overdragelse av gjeterhytte på Stangnes i Kvalsund kommune - rbd 20 Fála - vedtak
DS 5/11	Isak Anders N. Eira, 26- Lákkonjárga: Søknad om godkjennelse for oppføring av gjeterhytte ved Nahpolsaiva
DS 6/11	John Anders J. Hætta, 23- Seainnus/Návvgastat: Søknad om godkjenning for overføring av eksisterende gjeterhytte tilhørende John O. Hætta
DS 7/11	Nils Heaika Oskal, 20 Hjertinden :Søknad om godkjenning av gjeterhytte i reindriften iht. Reindriftslovens § 21 - rett til husvære, buer og lignende
DS 8/11	Rbd 24 Saltfjellet - Søknad om godkjenning av gjeterhytte/nødbu i Lappflyttarskardet - Rana kommune – Vedtak
DS 9/11	Samuel Petter Anti, 11 Vestre- Namdal :Søknad om godkjenning av gjeterhytte/Råa-Stromdalen
DS 10/11	Marit Kristine Smuk Solbakk, 6 Varangerhalvøy :Overdragelse av gjeterhytte på Gjelhaugane i Vadsø kommune – Vedtak
DS 11/11	Albert Jåma, 11 Vestre- Namdal :Søknad om godkjenning av gjeterhytte – Vedtak
	Referatsaker
RS 1/11	Møtebok Reindriftsstyret 9. og 10. desember 2010
RS 2/11	Brev 27.12.2010 fra Landbruks- og matdepartementet ang. vedtak i Reindriftsstyret 9. og 10.12.2010
RS 3/11	Brev 12.01.2010 fra Landbruks- og matdepartementet vedr. vedtak om øvre reintall (u.off)
RS 4/11	Brev 14.01.2011 fra Norges Bondelag – høring – Reindriftsloven-forskrift om avgift ved brudd på bruksregler og forskrift om tvangsmulkt
RS 5/11	Brev 05.07.2010 fra Reindriftsforvaltningen til Landbruks- og matdepartementet vedr. utfyllende retningslinjer for Merkenemndene – delegasjon

- RS 6/11 Brev 27.08.2010 fra Landbruks- og matdepartementet vedr. utfyllende retningslinjer for Merkenemndene – spørsmål om delegasjon
- RS 7/11 Notat/orientering – Rett til gjeterhytte i reindriften
- RS 8/11 Orientering til Reindrifststyret 2. februar 2011

Styresaker til behandling

- ST 1/11 Reinbeitedistrikt 8 Skjækerfjell - Bruksregler - Godkjenning av reintall
- ST 2/11 Reinbeitedistrikt 6 Fosen - Bruksregler - Godkjenning av reintall
- ST 3/11 Klage over Områdestyrevedtak i sak om beitekonflikt i østre sone i Vest Finnmark – Hættagruppen m fl
- ST 4/11 Utkast til forskrift om avgift ved brudd på bruksregler og forskrift om tvangsmulkt
- ST 5/11 Prosedyre for oppløsning og nyorganisering av reinbeitedistrikt, rbd. 16 Karasjok Vest.
- ST 6/11 Områdestyrevedtak; anmodning om legalitetskontroll i sak " Mihkkal Niillasa siida/Šuorbmu siida - krav om utdriving av Hættagruppen og Skum/Sara gruppen fra vinterbeitene våre"
- ST 7/11 Drøftingssak:
Vedrørende landbruks- og matdepartementets vedtak om opphevelse av Reindrifststyrets vedtak av 9. og 10. desember 2010 om øvre reintall

Merknad til referatsaker:

Styret hadde følgende merknad til referatsak 6/11:

- Når saken er ferdigbehandlet hos Sivilombudsmannen legges den fram for Reindrifststyret til drøfting.

Referatsak 2/11, 3/11 og brev av 28.01.2011 fra Landbruks- og matdepartementet ble tatt opp til drøfting jfr. sak 7/11.

Reindriftsstyret	Møtebok	02.02.2011	Side 4 av 9

SAK 01/2011/AS **REINBEITEDISTRIKT 8- SKJÆKERFJELL – BRUKSREGLER-
GODKJENNING AV REINTALL**

Reindriftsstyrets behandling:

Reindriftssjefens innstilling ble enstemmig vedtatt.

Vedtak:

Med hjemmel i § 58 siste ledd i reindrifstloven **godkjenner** Reindriftsstyret Skjækerfjell reinbeitedistrikt sitt vedtak om et reintall på 2000.

SAK 02/2011/AS **REINBEITEDISTRIKT 6- FOSEN – BRUKSREGLER- GODKJENNING AV
REINTALL**

Reindriftsstyrets behandling:

Reindriftssjefens innstilling ble enstemmig vedtatt.

Vedtak:

Med hjemmel i § 58 siste ledd i reindrifstloven **godkjenner** Reindriftsstyret Fosen reinbeitedistrikt sitt vedtak om et reintall på 2100.

SAK 03/2011/AEK **KLAGE OVER OMRÅDESTYRETS VEDTAK I SAK OM BEITEKONFLIKT
I ØSTRE- SONE I VEAT-FINNMARK – HÆTTAGRUPPEN MED FL.**

Reindriftsstyrets behandling:

Reindriftssjefen fratradte som inhabil.

Vedtak:

Områdestyret i Vest Finnmarks vedtak av 18. desember 2010 med saksnummer 91/2010 opprettholdes, i det klagen fremsatt av Hættagruppen ikke tas til følge.

Begrunnelse:

Selv om det for så vidt var en saksbehandlingsfeil at Hættagruppen verken fikk delta i en sentral befaringsrapport eller ha innsyn i befaringsrapporten før møtet i områdestyret fant sted, kreves for ugyldighet at feil kan ha innvirket på vedtakets innhold og det ellers ikke finnes grunner for å opprettholde vedtaket.

Det er på det rene at Hættagruppen før vedtaket ble truffet fikk møte setteagronomen i Vest Finnmark med rikelig anledning til å fremme sitt syn på saksforholdet, i tillegg til at sakens faktiske forhold lå slik at det på ingen måte meldte seg tvil om det vesentlige faktum i saken. Av denne grunn kan ikke Reindriftsstyret se at feil under saksbehandlingen kan ha påvirket innholdet i selve vedtaket.

Reindrifststyret	Møtebok	02.02.2011	Side 5 av 9

Styret ber Reindrifstforvaltningen forløpende vurdere å minske størrelsen på og eller oppheve den reinfrie sonen.

Styret ber om at reinfrie soner kun brukes i helt spesielle situasjoner.

Vedtaket var enstemmig.

**SAK 04/2011/CGL UTKAST TIL FORSKRIFT OM AVGIFT VED BRUDD PÅ BRUKSREGLER
OG FORSKRIFT OM TVANGSMULKT**

Reindrifststyrets behandling:

Reindrifstsjefens forslag til uttalelse enstemmig vedtatt.

Vedtaket:

Innledningsvis vil Reindrifststyret beklage den korte høringsfristen.

FORSKRIFT OM AVGIFT VED BRUDD PÅ BRUKSREGLER

Formålet med avgift er å skape et verktøy for å fremme gjennomføring av reinbeitedistriktenes bruksregler.

§ 1 nr. 1

Begrepet “ulovlig område” kan synes upresist. Bestemmelsen skal referere seg til bruksreglene, her beitebruksreglene. “Ulovlig område” oppstår i denne sammenheng der beitebruksreglene pålegger eller forbyr en bestemt beitebruk. Beitebruksreglene forstås å gjelde distriktets egne reineiere.

Det oppstår et spørsmål om hvordan beitebruksregler skal brukes ved gjennomflytting av annet distrikt. Eksempelvis distrikt A flytter gjennom distrikt B, hvem skal da fastsette beitebruksregler for gjennomflyttingen? Det tjenende distrikt under gjennomflytting vil være distrikt B. Det må vel bli riktig at det er distrikt B som vedtar beitebruksregler for gjennomflytting slik at brudd på bruksregelen kan sanksjoneres med avgift som tilfaller dette distriktet (B).

Dersom reineiere beiter ulovlig utenfor eget distrikt oppstår spørsmålet om denne ulovlige beitingen kan sanksjoneres med avgift. Om avgift skal kunne ilegges må avgiften tilfalle det distrikt hvor den ulovlige beitingen finner stede, d.v.s. skadelidende distrikt. Imidlertid vil ikke bruksreglene i det skadelidende distrikt gjelde fremmede reineiere direkte. En mulighet er likevel å innfortolke i beitebruksreglene at reglene forbyr beiting med rein fra andre distrikter. Denne forbudsregelen gjelder enhver reineier som tilhører fremmede distrikter.

Disse problemstillingene kan antakelig løses med kommentarer til forskriften. Det etterspørres en rettslig avklaring av disse spørsmål sett i relasjon til lovens § 57 siste ledd.

Bruk av denne bestemmelsen forutsetter at beitebruksreglene er utformet med et tilstrekkelig klart innhold slik at de fremtrer med bindende kraft.

Reindriftsstyret	Møtebok	02.02.2011	Side 6 av 9

§ 1 nr. 2

Her vil det i første omgang dreie seg om siidaandeler og det forutsettes at reintall er fastsatt på siidaandelsnivå. Bestemmelsen kan også tenkes brukt overfor siidaer i distrikter som består av flere siidaer. Bestemmelsen synes uegnet på distriktsnivå da det gir et resultat at distriktet betaler avgift til seg selv.

§ 1 nr. 3

Bestemmelsen vil fange opp bruksregler som har til formål å styre reintall, kvalitet og produktivitet. Bestemmelsen er særlig viktig stillet overfor regler om reduksjon av reintall. Det er viktig at bruksreglene er utformet med et innhold som er bindende for den enkelte siidaandel.

Når det gjelder avgift ved brudd på bruksregler for øvrig viser Reindriftsstyret til Reindriftsforvaltningens tidligere innspill. Styret mener også at det må særlig vurderes om det er behov for bestemmelser for avgift ved brudd på arbeidsplikt. LMD har i sitt høringsbrev anført at høringsinstansene inviteres til å gi tilbakemelding om dette og styret forutsetter at LMD følger opp spørsmålet. For å bruke avgift ved brudd på slike regler forutsettes det at arbeidsplikten er utformet som bindende regler/pliktregler i bruksreglene.

Reindriftsstyret finner det uheldig at forskriften om avgift etter sin ordlyd utvilsomt legger et objektivt ansvar til grunn for pådragelse av avgift. Slik forskriften er formulert foretas ingen distinksjon mellom de tilfeller hvor bruddene på bruksregler skyldes hendelige uhell eller fortvilede nødsituasjoner på den ene siden og der hvor utøveren ved klandreverdige fremferd forårsaker bruddet på den annen side.

For å sikre et rimelig utgangspunkt for anvendelsen av denne forskriften vil Reindriftsstyret tilrå at det bakes inn i en av de innledende bestemmelser en reservasjon for skyldkrav. Dette kan enklest og mest elegant løses ved at man presiserer at ”den som uaktsomt eller forsettlig overtrer følgende bestemmelser i bruksreglene, kan ilegges avgift”...

Det tilrådes videre at departementet lager en veileder der de mer tøyelige begreper presiseres, og der man i så tilfellet gir en kort presisering mht. innholdet i dette skyldkravet. Slik Reindriftsstyret vurderer innholdet i dette spesifikke skyldkravet er det hensiktsmessig å velge den ”samme gaten” som i erstatningsretten. Dette er rimelig sett i fra flere perspektiver, der ett sentralt er gjenopprettingstanken som avgiftsbestemmelsen åpenbart hviler på. Denne er tilsvarende sentral i erstatningsretten, på samme måte som den oppdragende hensikt – og som også utgjør en av avgiftsforskriftens underliggende målsettinger. I erstatningsretten for så vidt gjelder den alminnelige culpanormens innhold har man langvarig retningsgivende domstolsspraksis samt godt utbygget juridisk teori. Det vil derfor ikke være komplisert å tolke seg frem til skyldkravets innhold i den konkrete sak. Etter Reindriftsstyrets oppfatning vil det dessuten være i samsvar med den norske rettstradisjon å ikke operere med rendyrkede objektive erstatnings eller straffelignende bestemmelser, foruten i kun helt spesielle tilfeller. Etter Reindriftsstyrets oppfatning taler man ikke om slike i dette tilfellet.

Departementet bør med denne tilrådde tilføyelsen vurdere å tilpasse overskriften til § 1 til også å omfatte dette forhold f. eks. slik: “Virkeområde og ansvarsgrunnlag”

Reindriftsstyret	Møtebok	02.02.2011	Side 7 av 9

§ 2

Det er behov for å utarbeide en veileder, særlig for næringen om hvordan avgiftsreglene kan brukes, hvilke krav det stilles til dokumentasjon og hvilke prosedyrer som anbefales. For forvaltningens saksforberedelse gjelder fvl. § 17. Å dokumentere et brudd på bruksreglene som grunnlag for å ilegge avgift kan både være utfordrende og ressurskrevende.

§ 3

Ved fastsettelse av størrelsen på avgift må avgiften ha et nivå som gjør det ulønnsomt å bryte bruksreglene. For å fremme bruksreglenes etterlevelse er det også nødvendig å gi den et pønalt (straffende) innhold. Avgiften skal også bidra til å reparere den skade som distriktet og dets øvrige reieiere er påført. Størrelsen på avgiften må ikke framstå som urimelig. Man må også ha for øye at det ikke oppstår en vinn-vinn situasjon for sidaandel og distrikt. Reindriftstyret vil ikke i denne omgang konkret vurdere de foreslåtte satser, men anbefaler at det med utgangspunkt i aktuelle eksempler gjøres en endelig vurdering slik at avgiftsnivået blir satt til et funksjonelt nivå.

Når det gjelder avgift etter § 1 nr. 3 er Reindriftstyret enig i at den fastsettes skjønsmessig. I disse tilfeller vil det være forskjeller fra distrikt til distrikt, noe som taler mot en fast bestemt sats. Ved skjønsmessig fastsetting av avgift skal de hensyn som skissert ovenfor ivaretas.

Inndrivning av avgift.

Loven fastsetter at vedtak om avgift er tvangsgrunnlag for utlegg. Forskriften har ingen utfyllende regler om hvordan dette skal skje, men det forutsettes at inndrivning skjer i samsvar med Tvangsloven av 1992. Det spørres om Reindriftsforvaltningen i denne sammenheng kan gjøre bruk av Statens Innkrevingsentral.

Administrative og økonomiske konsekvenser av forskriften.

Vedtak om tvangsavgift vil medføre økte arbeidsoppgaver for forvaltningen. Saksforberedelse kan i en del tilfeller kreve store ressurser for å få konstatert faktum i form av befaringer og konstatering av eierforhold (merkekontroll). Det kan reises spørsmål om hvem som blir pliktig til å dekke slike kostnader som bruk av helikopter, engasjement av merkekyndige o.a.

Videre vil det kreve en innsats fra forvaltningen med å utarbeide veiledninger for næringen og behov for opplæring.

FORSKRIFT OM TVANGSMULKT

Ved bruk av tvangsmulkt er det ofte behov for rask saksbehandling/effektivitet. Dette må imidlertid ikke på urimelig måte gå ut over hensynet til rettssikkerheten.

Utkastet til forskrift anviser hvordan § 76 skal anvendes. Det som bør utdypes er en anvisning på hvilke tilfeller der tvangsmulkt kan være egnet/ikke egnet. Tvangsmulkt kan bare brukes etter at pålegg er gitt. Av § 75 fremgår at det er der det “drives virksomhet i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov eller vedtak”. Departementet bør vurdere i en veileder å bryte ned denne bestemmelsen i mer konkrete skjønnskriterier slik at det fremtrer klarere når/i hvilke situasjoner pålegg bør vurderes gitt og eventuelt etterfølgende tvangsmulkt bør vedtas. Dette kan f.

Reindrifststyret	Møtebok	02.02.2011	Side 8 av 9

eks. være når allmenningsregimets (reindriftens næringsstrukturs) virkemåte trues (se Ressursregnskapet 08-09 s.41), konflikter ikke løses over tid, tredjepart blir urimelig skadelidende, o.a.

Vedtak om tvangsmulkt rettes mot den som er ansvarlig for vedkommende virksomhet som bryter med lov eller vedtak nevnt i § 75.

Det savnes videre at det, eventuelt i en veileder, settes en del hensyn som skal vurderes ved fastsettelse av tvangsmulktens nivå.

Fullmakten i § 76.1. i.f. trenger ikke brukes i form av forskrift. Det må vurderes om det kan være mer hensiktsmessig å velge instruks for saksbehandlingen, eventuelt i tillegg av veileder.

**SAK 05/2011/CGL PROSEDYRE FOR OPPLØSNING OG NYORGANISERING AV
REINBEITEDISTRIKT 16- KARASJOK VEST**

Reindrifststyrets behandling:

Saken ble drøftet i styret. Reindrifststyret ber om at Reindrifstforvaltningen til neste møte legger fram en tidsplan med sikte på å få oppløst reinbeitedistrikt 16 Karasjok Vest

**SAK 06/2011/AEK OMRÅDESTYRE VEDTAK; ANMODNING OM LEGALITETSKONTROLL
I SAK “ MIHKKAL NIILLASA SIIDA/ŠUORBMO SIIDA – KRAV OM
UTDRIVING AV HÆTTAGRUPEN OG SKUM/SARA GRUPPEN FRA
VINTERBEITENE VÅRE”**

Reindrifststyrets behandling:

Reindrifstsjefen fratrådte som inhabil.

Vedtak:

Reindrifststyret tar Områdestyrets vedtak i sak 100/2010 til etterretning.

Begrunnelse:

Reindrifststyret er enig med Områdestyret i Vest Finnmark om at denne saken gjelder fordeling av beiterettigheter i en avgrenset sone, og at denne dermed må søkes løst i distriktets bruksregler. Loven forutsetter i § 59 at alle reindrifstutøvere skal sikres nødvendig beiteland i bruksreglene. Dersom ikke det oppnås enighet om rettigheter er dette et tingsrettslig spørsmål som i så tilfellet må løses av domstolene.

For øvrig når det gjelder spørsmålet om offentlig interesser, viser Reindrifststyret til egen sak om klage fremsatt av Hættagruppen.

Vedtaket var enstemmig.

Reindrifststyret	Møtebok	02.02.2011	Side 9 av 9

SAK 07/2011

DRØFTINGSSAK:

VEDRØRENDE LANDBRUKSDEPARTEMENTETS VEDTAK OM
OPPHEVELSE AV REINDRIFSTSTYRETS VEDTAK AV 9. OG 10. DESEMBER
2010 OM ØVRE REINTALL

Reindrifststyrets behandling:

Brev fra Landbruks- og matdepartementet 28.01.2011 til Reindrifststyret

Reindrifststyret drøftet saken, og sender brev til Landbruks- matdepartementet med anmodning om utdyping av visse problemstillinger. Reindrifstforvaltningen skriver brev til de 7 distriktene om oppfølging av departementets vedtak om opphevelse av Reindrifststyrets godkjenning.